שומר הינר

כתב מהדוקט קשקאולי
איור סמירה עליקנזדה

מדי לילה יצא הינשוף מהקן והביט על הירח. אחר כך עף לצמרת העץ כדי לראות טוב יותר.

מדי בוקר עף העיט ליער מפסגת ההר. הוא ראה ציפורים במלאכתן, ורק הינשוף ישן חזק בקן שלו.

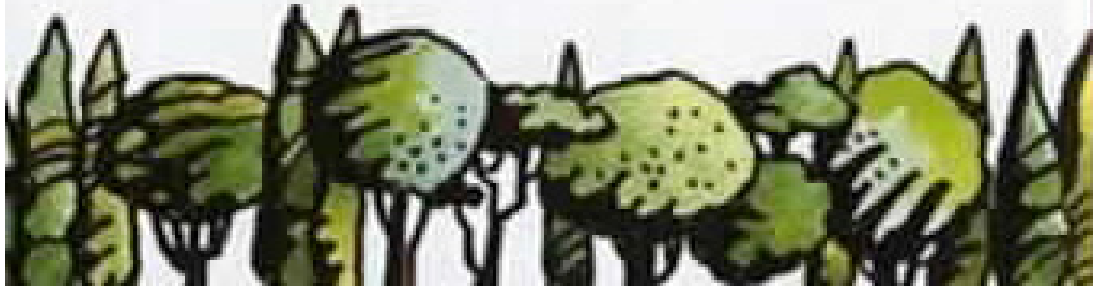

העיט רצה לדעת מדוע הינשוף ישן ביום. הוא רצה להתיידד עם הציפור ששמרה בלילה על היער. ופעם אחת התקרב לקן של הינשוף וקרא "היום כה היפה, מדוע אתה ישן? בוא ונעוף ביחד להרים."

הינשוף פתח עין אחת. "הייתי ער
כל הלילה, ועכשיו עלי לנוח. בוא
בלילה ואז נשוחח."
"אני רוצה להיות לידידך. אני חי
בפסגת ההר עם הגוזלים שלי."

"בוא הלילה. אחכה לך ואכין גם ארוחה טובה."
העיט הבטיח לבוא ועף משם. במשך כל היום חיכה באי-סבלנות לרדת הלילה.

בערב חשב הינשוף במה לכבד את ידידו החדש.
הוא קרא לעורב ושאל "מה לדעתך האוכל הטוב ביותר לעיט?"
העורב חשב רגע וענה "לדעתי הוא בררן גדול. שום דבר לא טוב מדי בשבילו."
הינשוף לא הסכים. "לא, הוא רוצה להתיידד אתי. הזמנתי אותו לקן שלי ואני רוצה להכין לו ארוחה טובה."

שועל עבר במקום ושמע זאת. "לדעתי
העורב הוא הטעים ביותר" אמר.
העורב הסתלק משם במהירות.

השועל צחק ואמר "רק התבדחתי. פסיון טעים הרבה יותר."
הינשוף כעס "פסיון? הוא הידיד והשכן שלי. איך תעז לומר דבר כזה?"
"שכן? אז מה?" לגלג השועל.

"לא. הפסיון הוא שכן טוב. פעם, כשישנתי והגוזלים שלי נפלו מהקן, הוא שמר עליהם עד שהתעוררתי. הוא גם בא לא פעם לשוחח אתי בלילות חשוכים, כדי שלא ארגיש בודד."

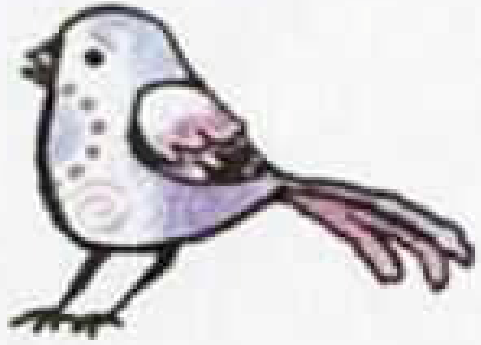

השועל שוב לגלג "חבל לדבר על בטן ריקה. תזמין את הפסיון ותשאיר לי את המלאכה."
הינשוף גירש את השועל בזעם.

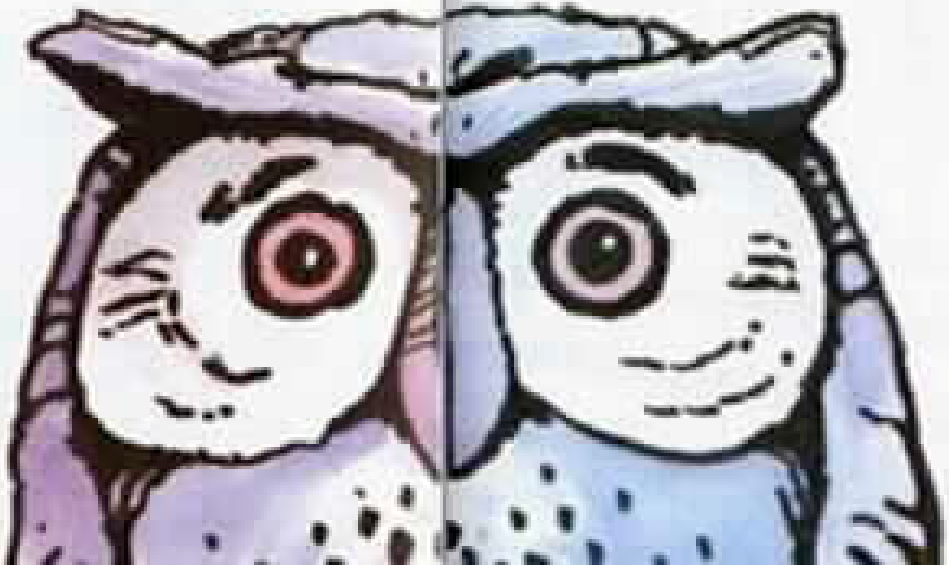

אבל השועל חשב "מוטב
שאסתתר כאן בין עצים. אוכל
לטרוף את העיט וגם את הפסיון."
לקראת הלילה הופיע הפסיון בקן
של הינשוף, אך זה היה עצוב
מאוד.

"מה קרה לך?" שאל הפסיון.
אך הינשוף רק אמר "לא קרה
כלום, אך מוטב שתחזור
הביתה. אסביר לך מחר."

אחרי שהפסיון עזב הופיע
העיט. הוא טרם הספיק לברך
את הינשוף כשהשועל קפץ
מבין העצים והתקיף אותו.

מאבק קשה התחולל בחשכה.
אבל הינשוף, שכעס על
התנהגותו של השועל, הצטרף
לקרב וביחד עם העיט גברו על
השועל. השועל לא יכול היה
לעמוד מול שתי הציפורים
ובמקום לטרוף אותן הפך הוא
לטרף של שניהן.
"כן, השועל היה מרושע אבל
טעים" העיר העיט כשעזב בסוף.

הינשוף חזר לשמור על היער הגדול.